

عنوان مقاله:

جایگاه شاه و ملت در زمان جنگ جهانی دوم در شعر ملک الشعراء بهار

محل انتشار:

نهمین کنگره ادبیات پایداری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

فاطمه نصرالهی - استادیار گروه تاریخ، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

با روی کار آمدن رضا شاه که با شعار ناسیونالیسم ملی و پاسداشت ارزش های باستانی سعی داشت بعد از گذار مردم از تجربه مشروطیت روحیه شاه دوستی و شاه پرستی را در بین آنان قوت بخشد، انتظار آن می رفت که اتحاد شاه و ملت اتحادی مستحکم باشد و حتی روشنفکرانی مانند ملک الشعراء بهار به ستایش قدرت رضا شاه پرداختند اما با شروع جنگ جهانی دوم و اشغال ایران توسط متفقین، شاه، ملت و کشور خود را رها کرد. این جنگ برای مردم ایران مانند جنگ جهانی اول سختیها و مشکلات بیشتری به بار آورد؛ عدم امنیت، گرانی، تورم تنها گوشه ای از مشکلات مردمی بود که قرار بود حضور متفقین را برای مدتی طولانی در کشور تحمل کنند و بازتاب آن راهم در متون تاریخی و هم در متون ادبی می توان دید. این پژوهش بر آن است تا با استفاده از روش توصیفی تحلیلی به جایگاه شاه و مردم در دیوان شعر ملک الشعراء بپردازد. دستاوردهای این پژوهش نشان می دهد که علی رغم رویکرد مشروطه خواهی و مردم گرایی محمدتقی بهار دیوان شعر او کمتر به مردم پرداخته است و او بیشتر به یک شاعر سیاسی نزدیک شده است تا به یک شاعر اجتماعی

کلمات کلیدی:

مردم، جنگ جهانی دوم، شعر، ادبیات، تاریخ اجتماعی، محمدتقی بهار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1686059>

